

societat**GENT DEL BARRI**

Any: 1985-2015 • BBC

Creador: Julia Smith i Tony Holland

La sèrie posa la lupa en un barri imaginari de l'est de Londres. Televisió social, amb la qual la BBC volia reivindicar la seva proximitat amb els espectadors de classes més populars, que va trenar alguns dels debats viscuts pel país: atur, sida, avortament...

PADRE DE FAMILIA

Any: 1999-2015 • Fox

Creador: Seth MacFarlane

La versió trash de *Los Simpson*. Humor barroer, al límit de la querella, i gags sense justificació argumental (i plens de referències culturals) són els trets característics d'una sèrie irreverent, esbojarrada però amb molta intel·ligència al darrere.

RETRATS DEL NATURAL
ENRIC CANET CAPETA
CAPELLÀ I EDUCADOR

(54)

PERE TORDERA

La fe és parlar amb la gent

TONI VALL
BARCELONA

L'Enric Canet saluda tothom amb afecte i una certa vehemència. Quan arriba a algun lloc es nota. Li agrada sentir-se a prop d'allò que fa, de les persones que l'envolten. De fet, crec que el que més li agrada del món són les persones i, per tant, saludar-les i parlar amb elles forma part inqüestionable de la seva passió. És capellà però no es nota gaire. O sí, depèn de com es miri. D'una banda, posseeix aquella litúrgia personal inconfusible, li agrada explicar-se, té la proximitat i l'eloqüència del capellà de parròquia de barri que s'impli- ca en la vida del feligrès o de l'amic sense ser invasiu. De l'altra, defuig la litúrgia de classe, d'estament embarrancat en la grisor. No suporta la jerarquia i no perd ocasió per ser crític amb tot allò que el disgusta de l'Església. Mai ha portat sotana ni alçacoll i mai ha viscut en cap seminari. M'ho explica mentre passegem

pel Casal dels Infants del Raval, la casa a la qual viu dedicat des del 1992. Entrem a les aules, als tallers de formació i visitem els diversos locals que ocupa l'entitat en un barri que ha anat canviant de fesomia amb el pas dels anys. Ell hi té alguna cosa a veure.

Diverses motivacions es van ajuntar perquè es volgués fer capellà. D'entrada, als disset anys se sent influenciat pel sentit de l'honor, l'estatus i el prestigi d'una institució extremadament rellevant. En bona part també pel fet de tenir un germà escolapi. El temps i l'experiència matisen la seva vocació, que transita per la mirada social, el món polític i sindical, l'associacionisme, la feina de barri... Són els anys de Pau VI, preocupat per obrir l'Església i fer-la accessible a tothom, i també de l'esclat de la teologia de l'alliberament, que amb l'important magisteri de personalitats com Pere Casal-dàliga exerceix una gran influència sobre l'Enric. A mitjans dels anys setanta, la necessitat de canvi social es fa imprescindible i tothom pren decisions en aquest sentit. Recorda, a més a més, l'assassinat de Salvador

Compromís
Des del 1992 és una de les ànimes del Casal dels Infants del Raval

Crític
Té opinions divergents sobre temes polèmics de l'Església i el sacerdoci

Puig Antich com un agitador decisiu de la seva consciència. La implicació en el món escolapi va en paral·lel als seus estudis de biologia i després de teologia bàsica, fins que és ordenat capellà el 1984. És en plena expansió del pontificat de Joan Pau II, que no dubta a qualificar de període negre per a l'Església, molt tancada en si mateixa i condemnant al silenci els teòlegs més aperturistes.

Les dones a l'Església

Ja en aquells anys forja la seva mirada crítica dins el sacerdoci, que el porta a sostenir idees que xoquen amb certes opinions majoritàries. Opina que és un fonamentalisme del passat inadmissible no permetre el sacerdoci a les dones, que l'Església no ha de ser una estructura de poder sinó de servei, i que la missa és molt avorrida i poc participativa. Així, el model de Déu que encara es proposa avui en dia no beneficia la generació de noves vocacions. I encara menys que se segueixi parlant de culpa i de pecat com a idees troncales de la religió.

La feina com a professor a l'Escola Pia li permet conèixer realitats

properes d'interès ciutadà. Així entra en contacte amb el Casal dels Infants, una entitat laica que casa perfectament amb la seva concepció de servei a la gent sense tenir en compte la jerarquia ni la fe, sinó la diversitat, la dignitat i la justícia. Com a director de relacions ciutadanes del Casal, continua, tants anys després, engegant nous projectes, buscant recursos i complicitats.

Mentre passegem pel barri, remogut per la pluja fina, reconeix que diu menys missa de la que hauria de dir però no està preocupat, perquè la concep com a servei a la gent, no com a obligació. I m'explica el cas d'un noi marroquí sense recursos a qui el casal va ajudar ja fa uns quants anys i que va arribar a la universitat. Ara treballa de formador en centres de menors. N'està especialment orgullós. L'Enric és un agent social rellevant. Els polítics se l'escolten però ell, malgrat algunes etiquetes que li han penjat, no es casa amb ningú. L'acompanyo fins a la farmàcia del carrer Hospital. Vol xerrar amb el seu amic farmacèutic perquè fa dies que el té una mica abandonat. ■